

zwłoki według norm, obowiązujących w stosunku do opłat (składek) ubezpieczeniowych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

811.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 28 grudnia 1933 r.

o trybie postępowania w sprawach o świadczenia wypadkowe w przypadku zachorowania na chorobę zawodową.

Na podstawie art. 201 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) zarządzam co następuje:

§ 1. Tryb postępowania w sprawach o świadczenia wypadkowe w razie zachorowania na chorobę zawodową osób, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia w zakresie art. 1 pkt. 2 lit. a) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396), normują przepisy art. 200 ust. 3 — 5 i 202 — 203 wyżej wymienionej ustawy oraz przepisy rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Za choroby zawodowe w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się choroby, wymienione w art. 138 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym, oraz w rozporządzeniach, wydanych na podstawie ustępu 2 tego artykułu.

§ 3. Bezwzględnie po otrzymaniu zgłoszenia, w myśl art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 676) i § 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Rolnictwa z dnia 17 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 5, poz. 50), o przypadku zachorowania na jedną z chorób zawodowych, objętych § 2 niniejszego rozporządzenia, powiatowa władza administracji ogólnej (lekarz powiatowy) obowiązana jest przesłać odpis tego zgłoszenia do ubezpieczalni społecznej, w której okręgu znajduje się miejsce zatrudnienia ubezpieczonego.

W przypadkach zakażenia węglikami, które nie są objęte obowiązkiem zgłoszenia do powiatowej władzy administracji ogólnej w myśl przepisów o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu powołanych w ustępie poprzednim, lekarz, który powyższą chorobę stwierdził, obowiązany jest zgłosić ją w ciągu doby do ubezpieczalni społecznej, w któ-

rej okręgu znajduje się miejsce zatrudnienia osoby chorej; zgłoszenie to powinno być dokonane według wzoru, podanego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Ubezpieczalnia społeczna obowiązana jest w ciągu trzech dni od otrzymania zawiadomienia o chorobie zawodowej, objętej § 2 rozporządzenia niniejszego, wdrożyć dochodzenia, celem ustalenia rodzaju choroby, związku przyczynowego z zatrudnieniem i innych okoliczności, mających znaczenie dla uznania choroby za chorobę zawodową i dla ustalenia prawa oraz wysokości świadczeń, jak również zakresu osób uprawnionych.

§ 5. Jeżeli leczenie choroby zawodowej trwa dłużej niż 4 tygodnie, obowiązana jest ubezpieczalnia społeczna zawiadomić o tem Zakład Ubezpieczenia od Wypadków; obowiązek ten ciąży na pracodawcy, jeżeli chorą jest osoba, uprawniona do świadczeń od pracodawcy w myśl art. 212 i 213 ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

§ 6. Przepisy rozporządzenia niniejszego mają zastosowanie do chorób zawodowych, które zostaną stwierdzone po wejściu w życie ustawy o ubezpieczeniu społecznym, chociażby powstanie choroby nastąpiło w związku z zatrudnieniem zawodowym, wykonywanem przed tym terminem.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze w niczem nie narusza przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Rolnictwa z dnia 17 grudnia 1928 r. w sprawie wykonania niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 5, poz. 50).

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1934 r.

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 28 grudnia 1933 r. (poz. 811).

ZAWIADOMIENIE.

- 1) Chory: Nazwisko x x x x x x x x
imię x x x x x x x x
zamieszkały w x x x x x x x x
ulica x x . Nr. domu . x x
powiat x x . gmina . x x x
województwo x x . . x x x
- 2) Zakład pracy:
nazwa firmy (przedsiębiorstwo) x x x
rodzaj przedsiębiorstwa . . x x x
dział pracy x x x
miejscowość x x . . x x
ulica x x . Nr. domu . x x

powiat gmina x x x x
 województwo x x x x
 3) Rodzaj choroby rozpoznanej:
 4) Stwierdzono (podejrzenie)
 zajęcie, wzgl. czynnik wywołujący cho-
 robę
 5) U w a g i
 Miejscowość x x x x x
 dnia 19 . . . r.
 Podpis lekarza
 Dokładny adres lekarza

812.

ROZPORZĄDZENIE
 MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 28 grudnia 1933 r.

w sprawie zaopatrzeń inwalidzkich dla robotników
 oraz członków ich rodzin.

Na podstawie art. 302 ust. 2 i art. 319 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość zaopatrzenia inwalidzkiego, przewidzianego w art. 302 i 303 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) wynosi 20 zł miesięcznie.

U w a g a: Wyraz „ustawa“ w dalszych przepisach rozporządzenia niniejszego oznacza ustawę z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396).

§ 2. Zaopatrzenia inwalidzkie, zaopatrzenia dla członków rodziny robotnika (zaopatrzenia poinwalidzkie wdowie i sieroce) oraz zwrot składek, przewidziane w art. 302 i 303 ustawy przyznaje Zakład Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników.

Zakład Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników może powierzać właściwym ubezpieczalniom społecznym (§ 3 ust. 2) przyznawanie wszystkich lub niektórych rodzajów zaopatrzeń, wymienionych w ustępie poprzednim, oraz zwrotu składek.

§ 3. Roszczenia o zaopatrzenia oraz o zwrot składek należy zgłaszać do właściwej ubezpieczalni społecznej.

Właściwą, w rozumieniu rozporządzenia niniejszego, jest ubezpieczalnia społeczna, w której okręgu znajduje się miejsce zamieszkania osoby, zgłaszającej roszczenie.

§ 4. Osoba, zgłaszająca roszczenie o zaopatrzenie inwalidzkie, powinna udowodnić posiadanie warunków niezbędnych dla uzyskania zaopatrzenia, a w szczególności przedstawić:

- 1) metrykę urodzenia,
- 2) dowód obywatelstwa polskiego,
- 3) dowody, stwierdzające, że w ciągu ostatnich czternastu lat przed wejściem w życie ustawy pozostawała przynajmniej przez cztery lata w zatrudnieniu, któreby w myśl ustawy uzasadniało obowiązek ubezpieczenia w zakresie art. 1 pkt. 2 lit. b) (ubezpieczenie emerytalne robotników),
- 4) zaświadczenie właściwej władzy o braku niezbędnych środków utrzymania.

Osoby, które w chwili wejścia w życie ustawy miały ukończone 60 lat życia, a nie przebyły w ubezpieczeniu w zakresie art. 1 pkt. 2 lit. b) ustawy 26 tygodni składkowych (art. 303 ust. 4 ustawy) powinny nadto udowodnić, że z powodu inwalidztwa (art. 154 ust. 1 ustawy) albo braku pracy nie zostały objęte obowiązkiem ubezpieczenia lub też nie przebyły z tych samych powodów w ubezpieczeniu 26 tygodni składkowych.

§ 5. Członkowie rodziny (wdowy i sieroty), pozostali po osobach, pobierających zaopatrzenie inwalidzkie (art. 302 ust. 4 i 303 ust. 5 zdanie pierwsze ustawy), powinni udowodnić posiadanie warunków, niezbędnych dla uzyskania zaopatrzenia, a w szczególności przedstawić:

- 1) akt zejścia osoby, pobierającej zaopatrzenie inwalidzkie,
- 2) dowód pobierania zaopatrzenia inwalidzkiego przez zmarłego,
- 3) metrykę urodzenia osoby, zgłaszającej roszczenie oraz akt ślubu (dla wdów),
- 4) zaświadczenie właściwej władzy o braku niezbędnych środków utrzymania.

Jeżeli członkom rodziny przysługuje zaopatrzenie, chociażby osoba ubezpieczona nie korzystała z zaopatrzenia inwalidzkiego (art. 303 ust. 5 zdanie ostatnie ustawy), powinny być przedstawione dokumenty, wymienione w ust. 1 pkt. 1, 3, 4, oraz w § 4 ust. 1 — 3.

§ 6. Nieprzedstawienie któregokolwiek z dokumentów, wymienionych w §§ 4 i 5 rozporządzenia niniejszego, nie uprawnia ubezpieczalni społecznej do nieprzyjęcia roszczenia.

Szczegółowe przepisy, dotyczące przyjmowania roszczeń, objętych rozporządzeniem niniejszym, oraz czynności ubezpieczalni przy załatwianiu tych roszczeń, zawierać będą przepisy, wydane przez Izbę Ubezpieczeń Społecznych (art. 60 ust. 2 pkt. 9 ustawy) oraz instrukcje, wydane przez Zakład Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników (art. 58 pkt. 5 lit. a) ustawy).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1934 r.

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*